

Tribuna

COTIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SIBIU

Anul CVII.

nr. 307

Vineri, 8

februarie

1991

4 pagini

2 lei

Jalnica stare de fapt

Vrei nu vrei și-n economie statistica este oglinda care reflectă adevărul. Dincolo de cifrele, în aparență, se ascunde realitatea care, în cazul rezultatelor obținute în 1990 de economia românească, este mai mult decât jalnică, este de-a dreptul dureroasă. Cauzele acestei stări de lucruri sînt multiple, cea mai importantă fiind, credem noi — luînd în considerare faptul că productivitatea muncii a scăzut cu 21,1 la sută în industrie comparativ cu 1989 — lipsa de interes față de muncă, lipsa de respect față de destinul țării, în condițiile în care ne-am eliberat de chingile istovitoare ale dictaturii comuniste, cînd am început înlocuirea vechilor structuri cu cele promovate de reformă.

Așa se face că nemunca a condus la scăderea producției industriale cu 20 la sută, față de 1989, ceea ce a atras după sine diminuarea cu 42 la sută a exportului în condițiile creșterii importului cu 12,6 la sută.

Adăugînd și „fuga” peste graniță a unor imense cantități de bunuri materiale, favorizată de către zeci de mii

de oameni, deveniți peste

noapte contrabandiști, je-

fuitori de depozite de pro-

duse finite ale întreprinde-

rilor industriale și comer-

cială, tabloul economiei noastre în anul 1990 devine sumbru. Cu atît mai mult cu cît s-a constatat că desfacerile de mărfuri cu amănuntul prin comerțul de stat și cooperatist au crescut cu 13 la sută, în condițiile în care, de multe luni de zile, magazinele sînt cu rafturile uneori goale.

Că economia românească se află într-o fază în care fiecare „pas” continuat în acest sens poate fi fatal o demonstrează și faptul că, în vreme ce producția a scăzut, fondul de salarii a crescut cu 10 la sută, iar salariul mediu nominal cu 8,4 la sută. Dezechilibrul evident, verdict fără nici o putere de recurs că economia noastră este bolnavă, că trebuie să se acționeze neîntîrziat pentru vindecarea ei, grăbirea refacerii fiind deja o necesitate vitală, singurul mijloc în momentul de față, de a împiedica falimentul, catastrofa.

Firește că, în acest context, puterea executivă acționează prin legile deja adoptate de parlament. Dar, în aceeași măsură trebuie ca de această problemă să se ocupe și sindicatul, care au datoria să se gîndească întîi la muncă și apoi la revendicări. Căci o revendicare materială în favoarea sindicalistilor dintr-o unitate economică se justifică atunci cînd aceasta a devenit mai prosperă. Invers, însă, ni se pare absurdă orice acțiune.

Exemplul sindicatului minerilor care a chemat membrii săi la realizarea unui spor de cărbune necesar, în special, producerii energiei electrice, trebuie urmat și de alte sindicate. Grevele, mai mult sau mai puțin independente de voința altor forțe neștiute sau ascunse în spatele acestora, nu vor conduce, în nici un caz, la revitalizarea economiei românești.

Oricum, la evitarea catastrofei economice trebuie să ne aducem în primul rînd noi contribuția și mai apoi dolarii împrumutați în acest scop.

TRIBUNA

Evenimentele din 13-15 iunie — NOI DEZVĂLUIRI (VII)

VICTIMELE

Versiunea majorității dă numeroase date despre acest subiect.

Decedații sînt: Mocanu Velicu Valentin, 22 de ani, muncitor la I.O.R., Lepădatu Mitriță, 25 de ani, paznic la Direcția de Transporturi Poștale București, care au ajuns morți (prin împușcare) la spitale, Drumea Dragoș 30 de ani, muncitor la I.C.L. Alimentară, și Dunca Gheorghiuță, 40 de ani, fără ocupație, ambii răniți prin împușcare, Ioniță Vasile, 48 de ani, fără ocupație adus la spital mort, în urma înjunghierii, și Suciuc Nicolae, 58 de ani care a ajuns la spital după ce decedase în fața Institutului de Arhitectură prin infarct miocardic, pe fondul consumului de alcool.

Documentul majorității mai notează, între altele:

Toate decesele au survenit în urma unor leziuni contractate în ziua de 13 și în

noaptea de 13-14 iunie, pînă la ora 3 dimineața.

În ce privește persoanele moarte prin împușcare urmează a se lămuri dacă acestea au decedat consecința a executării focului de către militari sau de către alte persoane care au folosit fără drept arme de foc sustrate în cursul evenimentelor. În ce privește moartea persoanei înjunghiate, întrucît unitatea sanitară nu a consemnat identitatea celor ce au adus cadavrul, nici pînă în prezent nu se cunosc cu certitudine locul și împrejurările în care s-a produs decesul.

În intervalul 13-16 iunie 1990 s-au prezentat pentru a primi îngrijiri medicale 542 persoane, din care 139 au fost spitalizate pe diferite termene, iar restul au primit tratament ambulatoriu.

Stabilirea cu exactitate a numărului persoanelor care

au suferit diferite leziuni, este dificilă, întrucît unele din acestea nu s-au prezentat la unitățile sanitare, altele și-au declinat identitatea nereale sau domiciliu fictive. În unele cazuri, pentru pacienții transferați s-au făcut înregistrări duble sau triple. De asemenea, s-a constatat că unele din persoanele înregistrate nu aveau nici un fel de legătură cu evenimentele (șase cazuri). Într-un caz s-a încercat chiar disimularea unui omor, petrecut la Giurgiu, membrii familiei declarînd inițial că victima a fost agresionată în zona Televiziunii, în seara zilei de

(continuare în pag. a III-a)

FOTBAL-PREGĂTIRI

F.C. Inter Sibiu — Corvinul Hunedoara

Sîmbătă, 9 februarie, de la ora 14,30, pe stadionul „Municipal” din Sibiu, F.C. Inter înfrîntă în primul meci de verificare al sezonului intern echipa Corvinul Hunedoara. Un prilej cum nu se poate mai nimerit de a o vedea la lucru pe mult întinerită formație sibiană, recent întoarsă din Italia.

Criza energetică și... timpul liber

Parcă o ironie a soartei ne urmărește neîncetat... În timp ce în unele întreprinderi încă se mai „poartă” greva (vezi ceea ce se întîmplă de aproape 2 săptămîni la Întreprinderea de Confecții Sibiu, transformată în societățile comerciale „Sib 1” „Sib 2” și „Sib 3”), în altele mii de oameni sînt trimiși acasă din diferite motive. Cel mai acut motiv îl constituie, acum, criza gravă energetică.

Pentru că a stîrnit oarecare vîlvă faptul că I.M. Mirșă și-a „închis” porțile, am luat legătura cu directorul întreprinderii, dl. ing. Emil Rotaru, care ne-a confirmat situația dificilă în care se află. Respectiv, nu se pot încadra în consumuri, nici la gaz metan și nici la energie electrică. Consumurile sînt limitate la nivele foarte scăzute: spre exemplu, ne explică dumnea-lui, la puterea minimă de energie electrică necesară desfășurării normale a producției unitatea depășește repartitia... Iar la criza de gaz metan și energie electrică, se adaugă mai nou și cea de apă, astfel că abia se mai asigură agent termic la abatorul de păsări

Avrig. De fapt, la atît se mai limitează activitatea întreprinderii din Mirșă.

Să fim însă și puțin optimiști. Din surse ale Ministerului Resurselor și Industriei, aflăm că o delegație a ministerului a avut numeroase tratative cu furnizorii din U.R.S.S. pentru livrări reciproce, atît în cadrul acordului guvernamental, cît și prin contacte directe cu agenții economici. Angajamentul furnizorului sovietic: va face tot posibilul să nu reducă nivelul zilnic al livrărilor sub 14 milioane m.c. pînă la definitivarea tratativelor comerciale (sfîrșitul acestei luni). Necazul este că pe 1990 înregistrăm restanțe mari la livrările de mărfuri către U.R.S.S., dar delegația română a reușit să obțină reeșalonarea obligațiilor pe baza unui grafic de lichidare.

Industria sibiană, care și ea livrează produse pentru plata resurselor energetice importate din Uniunea Sovietică, sperăm că este interesată în cel mai înalt grad în achitarea obligațiilor contractuale.

N. ACHIM

România trimite unități necombatante în Golf

Ambele camere ale Parlamentului României au aprobat ieri propunerea premierului Petre Roman ca România să trimită în Golf, unități necombatante.

Prezentînd această propunere primul ministru a spus:

„Nu am venit să propun intrarea României în război, ci angajarea ei într-un război împotriva morții. Cred că nu există o poartă mai potrivită pentru o astfel de angajare decît lupta pentru salvarea vieților omenești; armata noastră este pregătită și pentru o astfel de misiune. Ea are unități sanitare experimentate, precum și unități de protecție antichimică și pentru decontaminare. Ambele categorii de arme pot fi utile în conflictul din Golf. De aceea guvernul s-a gîndit că ar putea răspun-

de pozitiv unor eventuale cereri în acest sens.

Astăzi am onoarea de a supune atenției dv. propunerea de a se da curs cererii guvernului Marii Britanii, care a solicitat guvernului nostru trimiterea în zona Golfului, în Arabia Saudită, a unui spital chirurgical de campanie, pentru acordarea de asistență medicală victimelor din rîndurile prizonierilor de război irakieni, trupelor britanice, ale celor aliate sau civililor.

Ministerul Apărării Naționale, cu sprijinul Ministerului Sănătății are posibilitatea asigurării unui spital chirurgical de campanie cu o capacitate de 200 de paturi, avînd în componență 360 de persoane, care pot fi pregătite de plecare în circa 10-12 zile.”

Jaf la Biserica Evanghelică din Sibiu

În data de 6.II.1991, Catedrala Gotică a Bisericii Evanghelice din Sibiu a fost din nou jefuită. După modalitatea în care s-a intrat în incinta catedralei, reiese că e vorba de spărgători de meserie, vajnici somnambuli, ce au avut la dispoziție, în timpul operațiunii lor, liniștea nopții, lipsa pazei, precum și un instrumentar bogat care le-a permis să scoată cu ușurință pilonii grilajului metalic ce asigură protecția vitraliului. Numai spărgînd geamul de la portalul principal, acești vandali au adus grave prejudicii patrimoniului cultural național.

Această spargere a adus și alte daune. Au fost sustrate 4 microfoane STRASER, microfoane ce au fost smulse cu o barbarie greu

de imaginat. De asemenea, au fost forțate: mobilierul aparținînd ghidului, cutiile destinate stringerii donațiilor pentru restaurare, donațiilor de la turiști. Au fost sustrate sume importante de bani, neridicate de la începutul anului. Răufăcătorii au mai forțat și cutia milei, dar în ciuda instrumentarului din dotare, poate presați și de timp, n-au reușit să-și atingă scopul.

Ne miră faptul că cele 32 de spargeri pe care le-a suferit pînă în prezent Biserica Evanghelică nu au constituit un semn de întrebare pentru nimeni. Vom reveni cu amănunte pe măsură ce poliția își va defini-tiva cercetările.

Adrian POPESCU

Foto: Reinhold GUTT

Reaparitia unei vechi reviste: „SIBIUL MEDICAL“

S-au implinit, in februarie trecut, 56 de ani, de cind aparea primul numar al periodicului „SIBIUL MEDICAL“, revista de medicina si organizare sanitară.

Aparitia acestei reviste in Sibiu, veche vatra de cultura si civilizatie, incununa eforturile medicilor sibiieni din generatia Marii Uniri pentru afirmarea medicinii romanesti in Transilvania.

In orasul nostru, atit inainte cit si dupa Marea Unire, au existat asociatii medicale cu activitate stiintifica meritorie, cum a fost „Societatea Medico-Militara“, editoarea „Buletinului Medico-Militar“, sau „Societatea Medicilor Germani“. Pentru a sublinia nivelul medical de atunci, amintim ca aceasta din urma societate a organizat in octombrie 1936 „Al X-lea Ciclu de cursuri de perfectionare pentru medici“, cu participarea, in calitate de conferentieri la acest curs a unor personalitati ale medicinii europene din acea vreme, cadre didactice ale Facultatii de Medicina din Berlin si de la Facultatea de Medicina din Viena, ca prof. Siebeck (pentru Cursul de Medicina Internă) si prof. Sauerbruck (pentru Cursul de Chirurgie).

Intr-un astfel de climat medical, in octombrie 1933, are loc prima editie a ZILELOR MEDICALE ALE SIBIULUI, manifestare de prestigiu si traditie, care traieste si astazi. Organizarea unei asemenea reuniuni medicale, care polariza si personalitati de frunte ale medicinii romanesti contemporane de la cele trei facultati de medicina din tara — Bucuresti, Cluj si Iasi — alaturi de medicii sibiieni, a insemnat un pas pe drumul inchegarii sufletesti a neamului nostru si o statornica afirmare a stiintei romanesti („Sibiul Medical“, anul III, 1936, nr. 10—12, pag. 217).

La numai cteva luni dupa prima editie a ZILELOR MEDICALE ALE SIBIULUI, in 15 februarie 1934, apare „SIBIUL MEDICAL“. In paginile acestei reviste s-au oglindit realizările, competenta si experienta celor care ne-au precedat. Nu putem omite faptul ca fostul Inspector General Sibiu prin personalitati marcante ca Prof. Dr. I. Stoichița, Dr. Gh. Preda si Dr. I. Cosma, a formulat unele concluzii si atitudini medicale si organizatorice, a caror valabilitate s-a extins apoi la intreaga tara.

Nefasta toamna a anului 1940 a determinat stabilirea vremelnica in orasul nostru a Universitatii Daciei Superioare. In acele timpuri tragice, dar si de intensa traire romaneasca, Colegiul de Redactie al „SIBIULUI MEDICAL“ decide in decembrie 1940 fuzionarea cu „CLUJUL MEDICAL“, dindu-se nastere prestigiosului periodic „ARDEALUL MEDICAL“, cele doua reviste fuzionate continuind sa figureze in subtitlul acestuia din urma.

Reintoarsa acasa, Facultatea de Medicina din Cluj a lasat la Sibiu ceva din fiinta sa: spiritul universitar si morala hipocratica. Aceasta mostenire isi face simtita benefactiunea-i influenta si astazi in viata medicala sibiiana.

Daca CLUJUL MEDICAL si-a reluat activi-

tatea in cetatea de scaun a Medicinii transilvanene, cu SIBIUL MEDICAL a fost vitregă, revista nemaiputind apărea din cauza obtuzității și a lipsei de înțelegere, pe care reprezentanții locali ai unui regim străin și aberant le-au manifestat față de actul de cultură. Repetatele noastre strădăni, de-a lungul anilor, de a reedita revista, în cel mai fericit caz, s-au izbit de totala indiferență a celor care aveau „sarcina să aprobe“ reaparitia ei. Și iată că Revoluția din decembrie 1989 a făcut posibilă și realizarea acestei justificate năzuinți.

Acum la început de drum, dorim ca „SIBIUL MEDICAL“ să fie pentru medicii și farmacistii din municipiul și județul Sibiu, vocea prin care să se facă cunoscute preocupările lor științifice, rezultatele cercetărilor personale, împărtășirea experienței acumulate și — nu în ultimul rând — dorim ca această publicație periodică să devină un instrument prin care să se ajute în vătămîntul medical post-universitar.

Ne adresăm tuturor centrelor medicale universitare din țară, solicitându-le colaborarea colegială. Nu ne îndoim de solitudinea lor, pentru că știm cum au răspuns întotdeauna invitației de a participa activ în cadrul multor ediții ale ZILELOR MEDICALE ALE SIBIULUI.

Cu aceste gânduri pornim la drum, reînnoind o tradiție medicală sibiiană întreruptă samovolnic. Credem că prin reeditarea acestei reviste ne facem părtași unui important act de cultură.

Dr. med. Radu ISPAS

Din „scamatoriile“ administrației locale (II)

In aceste zile, cind mercurul termometrelor a coborît cu multe grade sub zero, mulți oameni care locuiesc în blocuri suferă de frig. Am primit și primim multe semnale la redacție, cititorii noștri rugîndu-ne să intervenim pe lingă factorii responsabili să rezolve aceste cazuri, unele chiar disperate.

Din păcate, rezultatele demersurilor noastre sînt me-diocre, cei cu care am discutat invocînd o seamă de cauze obiective greu de contestat. Se neagă, însă, cu înverșunare existența unor lipsuri de natură subiectivă, care țin de neajunsurile din propria activitate. Ba mai mult, se fac fel și fel de manevre — ilegale zicem noi — pentru a arunca pe umerii cetățenilor neajunsurile din activitatea centrelor termice. Cu alte cuvinte, sintem nevoiți să plătim... frigul din case.

Rezumînd o seamă de constatări, se desprinde o concluzie cu totul și cu totul ieșită din comun, inacceptabilă din toate punctele de vedere: consumatorul plătește căldura care iese din centrală și nu cea care-i intră în casă. Acest fapt conduce la o serie de discriminări, cetățenii care locuiesc în diverse zone ale orașului plă-

tind taxe diferite, care nu au nici o legătură cu realitatea. Iată, spre exemplificare, ce taxe s-au plătit pentru căldură în luna ianuarie a.c. pentru un apartament de 45 m.p., funcție de centrala termică de la care se face încălzirea: C.T. 1 — 296 lei, C.T. 2 — 394 lei, C.T. 3 — 439 lei, C.T. 4 — 534 lei, C.T. 5 — 384 lei, C.T. 6 — 400 lei, C.T. 7 — 317 lei, C.T. 8 — 326 lei, C.T. 9 — 482 lei, C.T. 10 — 416 lei, C.T. 11 — 443 lei, B-dul Milea — 349 lei, V. Aaron — 380 lei, Ceferiștilor — 518 lei, Valea Aurie — 350 lei; Tîglari — 653 lei, Tereziian — 488 lei.

Ca explicație, s-ar putea invoca faptul că locuitorii din Tîglari au primit de... 2,2 ori mai multă căldură decît cei arondați la C.T. 1. Cîtînd, însă, acest lucru, cetățenii din cele două cartiere ne-ar da în judecată, cerînd daune morale... Lăsînd gluma la o parte, cerem urgent explicații I.J.G.C.B. și Primăriei Sibiu asupra modului de calcul al acestor taxe, actuala situație mirosind parcă prea mult a furt din buzunarul cetățeanului! Și cum acest lucru nu este singular, vom reveni și cu alte exemple.

R. KAMLA

Reviste străine

După cum ne-a informat domnul Vasile Socol, dirigintele Oficiului poștal nr. 9 din cartierul Ștrand, municipiul Sibiu, în cadrul acestui oficiu funcționează un sector pentru difuzarea revistelor străine, provenite din Franța, Germania, Anglia, Italia ș.a.

Programul TV

VINERI, 8 FEBR. 1991

9,00 Video-satelit. 10,00 Actualități. 10,10 Horoscopul zilei. 10,20 Avanzpremieră. 10,30 Orașe și civilizații (reluare). 11,05 Film serial (reluare): „Viața lui Berlioz“. Ep. 3. 12,00 Ora de muzică. 13,00 Hobby-club. 13,30 Trurli, Trurli. 14,00 Actualități. 14,10 Muzica pentru toți. 14,25 Pre-universitaria. 15,05 Tragerea Loto. 15,15 Patrimoniul. 15,35 Virstele peliculei (reluare). 16,35 Emisiunea în limba germană. 18,35 Limba noastră. 19,00 Puncte de vedere. Astăzi: Opoziția. 19,40 Desene animate. 20,00 Actualități. 21,00 Roman-foleton: „Păstrează visul“. Ep. 2. 21,50 Studioul „E“. 22,30 Simpozion. 23,15 Gaudeamus. 0,00 Actualități. 0,05 Jazz-fan. 1,05 Tele-top.

SÎMBĂTA, 9 FEBR. 1991

8,00 Micul dejun Tv. 9,00 Roman-foleton (reluare): „Păstrează visul“. Ep. 2. 9,50 Actualități. 10,00 Rubrici din emisiunile în limbile maghia-

Licitație la Cisnădie

Ieri, la sediul E.G.C.B. din Cisnădie, conform anunțului apărut în presa locală, s-a desfășurat, în spiritul prevederilor art. 30 și 31 din Legea nr. 15/1990, licitația pentru închirierea spațiilor disponibile din fondul locativ de stat.

Cu o întârziere de o jumătate de oră, datorată lipsei la apel a comisiei organizatorice, a debutat acest inedit (pentru noi) „spectacol“, în sală fiind prezenți cei înscriși a participa la licitație — direct interesați — și o seamă de curioși printre care și noi.

Unul dintre membrii comisiei — care a omis să se recomande cu numele și funcția — a făcut câteva precizări de principiu din care spicuim: participanții la licitație pot concura la toate spațiile puse în discuție; cel care își va adjudeca spațiul va semna un proces verbal, urmînd ca, în termen de 10 zile, să încheie contractul de închiriere; contractul de închiriere este pe termen de 1 an, după expirarea acestuia urmînd a fi prelungit la o sumă negociabilă, în funcție de nivelul chiriilor la acea dată; licitația începe de la suma de 25 lei/m.p./lună, chiria urmînd a fi plătită pînă la data de 25 ale lunii respective, în numerar sau prin virament; cei care vor obține beneficiile în lei vor plăti chiria în lei, ceilalți, în valută, sau 50% în lei și 50% în valută (dacă se obțin beneficii în lei și valută); orice modificări constructive se vor face numai cu acordul locatarului (proprietarului), pe baza unei documentații prezentate de chirias; neplata chiriei în termenul fixat atrage după sine rezilierea contractului; litigiile între chirias și proprietar sînt de competența organelor judecătorești.

Acestea fiind zise, s-a trecut la fapte, primul spațiu scos la licitație fiind cel al fostei „Gospodine“ din Cisnădie, str. Măgurii nr. 66, avînd o suprafață de 40 m.p. Dintre cei 11 înscriși la suma de 25 lei/m.p., în final „lupta“ s-a dat între reprezentanții Societății Comerciale Româno-Austriece (dl. Florin Nițu) și, respectiv, Societății Româno-Germane

„Impex“ (dl. Toma Buserenciu), ceilalți competitori rămînînd de căruță la suma de 400 lei. Pînă la urmă, câștig de cauză a avut prima dintre societăți, care a obținut spațiul la prețul de 610 lei/m.p., adică 24 400 lei pe lună!!!

A urmat licitarea spațiului fostului magazin de chimicale de pe str. 1 Mai nr. 18, la care inițial se înscriuseră 6, dar s-au mai adăugat 3 licitanți. Nici aici n-au rezistat Gh. Ciorgodi, D. Pușcaș, V. Precup, D. Moraru, N. Firoiu, C.A.P. Cisnădioara, în „finală“ rămînînd a celeași două societăți mixte care, încet — din 10 în 10 lei — au ajuns la... 1 010 lei m.p., beneficiarul fiind „Impex“, ceea ce la suprafa-

ța totală de 70 m.p. înseamnă o chirie lunară de 70 700 lei (!)

În fine, i-a venit rîndul și spațiului de pe str. Măgurii nr. 42 (suprafață 120 m.p.), fost depozit cu vînzare de ape minerale. Dintre cei 5 înscriși, disputa s-a limitat — de la o anumită sumă — între firmele „Cactus“ (proprietară d-na Marilena Lazăr) și „Impex“, prima adjudecîndu-și spațiul la prețul de 255 lei/m.p., adică 30 600 lei lunar.

Spațiilor respective, nefiindu-le fixate de către proprietar (E.G.C.L. Cisnădie) o destinație anume, cei trei „fericiți“ chiriasii vor putea să le dea profilul dorit (specificăm aceasta întrucît multe dintre spațiile care vor mai fi licitate, în continuare, la Medias, Sibiu și Agnita, vor trebui să fie utilizate în domenii comerciale stabilite de proprietar).

Desigur, asupra modului de desfășurare a licitației, unii participanți au avut obiecții. De exemplu, de ce este permis accesul în sală al persoanelor care nu participă efectiv la licitație? Sau, de ce se permite participarea unei persoane la licitarea altor spații decît cele pentru care a optat inițial?

Dar, avînd în vedere lipsa de experiență în domeniu — recunoscută, de altfel, și de membrii comisiei de organizare a licitației —, îmbunătățirile ce se impun pot fi efectuate „din mers“.

N.I. DOBRA și Mircea BIȚU

artistic: „Factorul PSI“. S.U.A. 1980. Premieră pe țară. 22,50 Maestrii: La mulți ani, Placido Domingo! 23,50 Actualități. 0,00 Show-ul de duminică.

Cinema

SIBIU — Pacca: „Karate Kid“, orele 9; 11,30; 14; 16,30 și 19. Arta: „O femeie face carieră“, orele 9; 11,30; 14; 16,30 și 19. Tinerețului: „Gheața verde“, orele 9; 11; 13; 17 și 19, iar de la ora 15 „Alice“. Tereziian: „Police Python“, orele 10; 15 și 18.

MEDIAS — „Ultimele știri“, orele 9; 11,30; 14; 16,30 și 19. Central: „Maimuța neagră“, orele 9; 11; 13; 15; 17 și 19. I. L. Caragiale: „Ursul“, orele 10; 15; 17 și 19.

CISNĂDIE — „I se spunea Buldozerul“, orele 11; 17 și 19,30.

AGNITA — „Idilă pentru o piatră prețioasă“, orele 15; 17 și 19.

DUMBRĂVENI — „Omul cu un pantof roșu“, orele 10; 17 și 19,30.

Evenimentele din 13-15 iunie - NOI DEZVĂLUIRI

(urmărire din pag. 1)

13 iunie, cercetările ulterioare stabilind că victima fusese agresată la locuința sa din Giurgiu de către o rudă.

Din numărul total al răniților, 31% au suferit leziuni în ziua de 13 iunie și în noaptea de 13 spre 14 iunie 1990, 48% în ziua de 14 iunie și 21% în ziua de 15 și 16 iunie.

În ce privește persoanele rănite, majoritatea au suferit leziuni produse cu corpuri contondente, prin lovire, înregistrându-se însă și loviri produse prin tăiere cu obiecte gen cuțit, cioburi de sticle, geamuri etc.

Din cele 139 persoane internate, 75 % au fost externe în primele 7 zile, 15 persoane fiind externe după 14 zile, la 25 iulie se mai afla internată o singură persoană.

Printre persoanele care au suferit vătămări corporale în ziua de 13 iunie și noaptea de 13 spre 14 iunie, 70 au fost militari, care au apelat la asistența medicală.

La rindul său, versiunea minorității consemnează:

În zilele de 13-15 iunie, ca urmare a actelor de violență comise, a rezultat un număr de 6 decese (4 prin împușcare, 1 prin înjunghiere și 1 prin infarct miocardic acut) și 542 răniți, dintre care 139 cu leziuni grave, necesitând internarea în unitățile sanitare din București. Astfel:

— în ziua de 13 iunie au fost internați în spital 44 de bolnavi, dintre care 11 cu diagnosticul de „plagă împușcată”. Primul bolnav cu plagă împușcată a fost internat la ora 20,50, în clinica de oftalmologie;

— în ziua de 14 iunie au fost internați 81 de bolnavi, dintre care 66 cu diagnosticul de traumatism cranio-cerebral, plăgi contuze la nivelul feței și gâtului, fractură de mandibulă, fractură de piramidă nazală etc.;

— în ziua de 15 iunie au fost internați 11 bolnavi;

— în zilele de 16-18 iunie au fost internați 3 bolnavi, ei fiind agresați în zilele de 14 și 15 iunie.

Pe lângă acești bolnavi, au mai existat încă câteva sute de răniți care nu s-au prezentat de frică la tratament.

PAGUBE MATERIALE

Extrase din versiunea majorității:

Televiziunea Română s-a constituit parte civilă în procesul penal înregistrat la Tribunalul Municipiului București și care este în curs de judecată, unde și-a precizat pretențiile la 5,073 milioane lei și 1,01 milioane dolari. În același dosar s-au mai constituit părți civile întreprinderea de aprovizionare, desfacere și hoteluri București, la al cărui bufet din incinta Televiziunii s-au produs pagube în valoare de 99,493 mii lei, Centrul de librărie București — cu o pagubă de 140,293 mii lei, precum și Spitalul Clinic Grivița Roșie cu o pagubă de 3,163 mii lei produsă la Cabinetul său medical din incinta Televiziunii.

Comisia de anchetă a luat act de pagubele produse la sediul Partidului Național Țărănesc — creștin și democrat în zilele de 13-15 iunie 1990, în sumă de 215,1 mii dolari și 183,2 mii franci belgieni, care reprezintă valoarea utilajelor distruse, 587,57 mii dolari sold numerar în casă și 1174,26 mii lei, contravaloarea mijloacelor fixe și a obiectelor de inventar distruse, pretenții cu care au fost sesizate organele de procuratură.

Au mai sesizat organele de stat competente: Institutul de Arhitectură din București, pentru pagubele în valoare de 700,86 mii lei, Universitatea din București pentru un prejudiciu de 4871,517 mii lei, Asociația „21 Decembrie”, Uniunea Mondială a Românilor Liberi, Filiala „România”, pentru pagube a căror valoare nu a fost comunicată Comisiei de anchetă. Din datele înaintate Comisiei, mai rezultă că, în perioada 13-15 iunie 1990, în Piața Universității, la imobilele din str. Domnița Anastasia nr. 1, str. Eforie nr. 35 și la sediul Ministerului de Interne și al Inspectoratului Poliției Municipiului București, s-au înregistrat pagube materiale constând în degradări și distrugerile de bunuri diverse și autovehicule, în valoare de 47171,232 mii lei.

Versiunea minorității consemnează:

Din documentațiile și mărturiile celor audiați a rezultat că violențele din 13, 14 și 15 iunie au condus la pierderi materiale foarte ridicate.

Comisia de anchetă nu a fost abilitată și nici nu avea competența pentru stabilirea valorică a acestor pierderi materiale.

Acestea urmează să fie stabilite de organele abilitate în stat, conform legii.

Se menționează totuși că valorile recuperate până în prezent reprezintă o proporție extrem de redusă din pagubele totale.

★

Versiunea minorității mai conține un capitol de alte considerații asupra evenimentelor, care nu figurează în cea a majorității. Ei se referă la aminarea lucrărilor Parlamentului, răspunderile ce revin instituțiilor și exodul populației. Extragem în cele ce urmează secvențele cele mai interesante din acest capitol.

AMINAREA LUCRĂRILOR PARLAMENTULUI

În zilele de 13 și 14 iunie 1990 membrii Parlamentului se aflau în Capitală. Cu toate acestea, prin comunicate care nu poartă vreo semnătură, lucrările Parlamentului României au fost aminate din ziua de 13 iunie pentru ziua de 14 iunie, pentru ca în ziua de 14 iunie să intervină o nouă aminare pentru ziua de 18 iunie 1990.

Dacă avem în vedere că ordinea publică a fost restabilită în Capitală în noaptea de 13-14 iunie 1990 pe la orele 1,00-1,30, cind autoritățile controlau deplin întreaga situație, aminarea lucrărilor Parlamentului nu-și găsește justificarea și constituie o desconsiderare a principiului separației puterilor în stat. În aceste împrejurări deosebite, puterea legislativă a fost privată de dreptul de participare imediată la viața politică a țării.

Răspunderea acestor amănări o poartă persoanele care au hotărât și dispus transmiterea comunicatelor.

GREȘELILE MASS-MEDIEI

Semnatarii „Opinie separate” au stabilit următoarele acțiuni greșite și responsabilitățile Televiziunii Române, care a avut un rol incitator și nefast:

— Pentru ziua de 13 iunie emisiunile au fost ample, cu imagini preluate atât de la sol cât și din elicopter, în special în zonele de atacare a instituțiilor de stat, Ministerul de Interne, Serviciul Român de Informații, Poliție și deasupra Pieței Univer-

sității, pe cînd pentru zilele de 14-15 iunie emisiunile au fost practic inexistente cu privire la atacarea și distrugerile efectuate de mineri la institutele superioare de învățămînt, partidele politice, asociații apolitice, ziare de opoziție, locuințe particulare, precum și asupra unor cetățeni ai Capitalei. Această diferențiere tendențioasă a avut ca urmare crearea unei imagini exagerate, ea ampolare, a violențelor din ziua de 13 iunie și acoperirii violențelor din 14-15 iunie, care ca ampolare și consecințe sociale au fost mai grave.

— Au fost transmise știri și imagini cu totul false asupra unor pretinse obiecte găsite în Piața Universității, la institutele de învățămînt superior și la partidele politice (arme de foc, muniție, droguri, mașini de fabricat bani).

— S-a afirmat că printre manifestații din 13 iunie se găseau persoane drogate. Cercetările Ministerului Sănătății și ale Comisiei au infirmat și aceste informații.

— S-a oprit în mod nejustificat și neregular emisivitatea TV timp de o oră, creîndu-se, prin aceasta, panică în populație, prin exagerarea situației reale, a pericolului din partea agresorilor.

— Atmosfera creată de emisiunea TV s-a agravat, în continuare, prin intervenția președintelui televiziunii, care, în mijlocul unui grup de colaboratori, a relatat într-un mod exagerat și incitator din punct de vedere social și etnic, agresiunea asupra instituției, deși, în acel moment, localul televiziunii era controlat de forțele de ordine.

— Televiziunea s-a pretat la incitarea populației, la de-lațune pe baza filmărilor din 13 iunie, invitînd populația să semnaleze persoane eventuale cunoscute.

Informarea opiniei publice de către televiziune, în mod selectiv, în zilele de 13-14 și 15 iunie, oprirea nejustificată a emisiunii și intervenția incitatoare a conducerii televiziunii în seara zilei de 13 iunie a constituit un factor major în amplificarea situației reale, în implicarea civililor în acțiuni agresive și de incitare împotriva comunității romilor.

Responsabilitatea acestor atitudini revine președintelui și directorului general al Televiziunii, care au patronat și au participat direct la emisiuni, creînd panică în populație, în loc să contribuie la calmarea opiniei publice, dovedind, prin aceasta, ireponsabilitate în funcție.

O răspundere legată de Televiziune o are și Ministerul Telecomunicațiilor, care a contribuit la oprirea emisiunii în seara zilei de 13 iunie 1990.

În afara Televiziunii, și alte mijloace de informare au avut influențe nefaste asupra evoluției evenimentelor. Astfel, radiodifuziunea a emis informații similare celor transmise de televiziune.

Unele organe de presă au prezentat, în acele zile, articole incitatoare, compuse pe baza unor informații false, ca de exemplu ziarul „Adevărul” nr. 142 din 14 iunie 1990 care a publicat un articol cu titlul „Bande legionare și-au făcut apariția în uniforme”.

Personalitatea articolelor incitatoare revine conducerii ziarului respective.

O mare responsabilitate revine agenției de presă ROM-PRES, care, în acele zile, a furnizat știri tendențioase, deformînd grav realitatea și avînd un caracter incitator.

IMPUTĂRI ADUSE ALTOR ORGANE

Versiunea opoziției reține, de asemenea, unele greșeli săvîrșite de Ministerul de Interne, Serviciul Român de Informații, Procuratura generală, consemnînd la acest capitol, printre altele:

Comisia a solicitat în repetate rînduri ca organele abilitate să prezinte rapoarte de anchetă asupra faptelor și faptașilor acestor acte.

Materialele scrise și depozitiile conducătorilor organelor de stat au fost insuficiente și nedificatoare.

Comisia a urmărit să cunoască pe cei care au instigat și dirijat și pe cei ce au executat violențele, distrugerile și furturile din 14 și 15 iunie 1990.

Pînă la încheierea raportului, s-au primit informații numai despre patru făptași de furturi, deși sînt cunoscute sute de acte de agresiune și de distrugere.

Semnatarii documentului de față au cerut, pe parcursul anchetei, atît conducătorilor celor trei instituții cît și primului ministru să opereze anchetele necesare și să prezinte rapoartele corespunzătoare.

Datorită întîzierii care continuă, s-a recurs și la ajutorul Parlamentului, printr-o Declarație prin care se cerea din nou intervenții pentru obținerea acestor informații, propunîndu-se ca ultim termen data de 20 ianuarie 1991. De altfel, însuși Președintele României a transmis un semnal în acest sens în parlament, în cuvîntarea din 21 decembrie 1990.

La toate aceste intervenții nu s-a obținut nici un rezultat util. În această problemă comisia deține informații, din filmări și audieri, din care rezultă că grupurile de mineri care au acționat în Capitală, în cele mai multe cazuri, erau dirijate și conduse de poliști în uniformă sau agenți în haine civile, care, în prealabil, se legitimaseră minerilor. Agenții în uniformă sau în haine civile erau cei care dispuneau constituirea de filtre de control și indicau minerilor persoanele care trebuiau să fie prinse și conduse la autovehiculele pregătite de organele de poliție. Sub conducerea acestora, minerii, sau așa zisii mineri, s-au dat la acte de violență de mare cruzime, la distrugeri, la furturi, legitimări ale persoanelor și alte acte ilegale.

În pofida probelor, factorii responsabili din Ministerul de Interne și S.R.I. au negat orice amestec al cadrelor lor în acțiunile minerilor. Se precizează că această conlucrare a fost preconizată de însuși Președintele României în cadrul discursului din dimineața zilei de 14 iunie la orele 5,30.

De asemenea, primul ministru a declarat, într-un interviu, că unele cadre ale securității ar fi fost implicate în acțiunile din 13-14 iunie 1990. Primul ministru a declarat comisiei de anchetă parlamentară că guvernul a căutat să țină sub control acțiunile minerilor, deci au existat organe sau agenți prin care guvernul putea acționa asupra minerilor.

Pe baza celor înscrise mai sus, semnatarii documentului de față sîntem îndreptățiți să considerăm implicarea evidentă a unor lucrători de poliție și a altor agenți în civil în actele de violență și distrugeri în zilele de 14 și 15 iunie 1990.

Această poziție a instituțiilor menționate mai sus se încadrează în tendința de a se trece responsabilitățile actelor din 14 și 15 iunie 1990 exclusiv pe seama minerilor,

care în nici un caz nu pot fi absolviți de actele săvîrșite.

Răspunderea implicărilor revine în primul rînd Ministerului de Interne și subalternilor, precum și primului ministru, care are atribuția de a conduce și a controla activitatea ministerelor, cu atît mai mult cu cît acesta a și fost atenționat direct în acest sens.

În ceea ce privește Serviciul Român de Informații, comisia constată că, pentru ziua de 13 iunie 1990, acesta a furnizat date numeroase asupra celor care au întreprins violențele din faza a doua: pentru zilele de 14 și 15 iunie astfel de informații lipsesc.

Răspunderea asupra atrocităților, distrugerilor și furturilor săvîrșite în zilele de 14 și 15 iunie cade în primul rînd asupra făptașilor încă neidentificați.

În al doilea rînd, răspunderea cade asupra Ministerului de Interne și directorului S.R.I., care nu au urmărit identificarea autorilor și complicilor pentru actele grave săvîrșite în zilele de 14 și 15 iunie 1990.

De asemenea, Procuratura Generală nu și-a exercitat, pînă la încheierea raportului, atribuțiile de supraveghere a urmăririi penale pentru infracțiunile din 14 și 15 iunie, nefinalizînd actele proprii de urmărire penală.

Menționăm că organelor de urmărire penală le-au fost adresate peste 50 de plîngeri penale din partea persoanelor fizice agresate, pentru loviri și alte violențe, cît și un număr de 27 de plîngeri penale din partea unor persoane juridice ale căror sedii au fost devastate și li s-au sustras bunuri în acele zile.

EXODUL POPULAȚIEI

După evenimentele din 13-15 iunie 1990 a sporit îngrijorător — consideră versiunea opoziției — numărul românilor care au părăsit țara și s-au refugiat ori stabilit în Occident. Fenomenul acesta a căpătat, prin ampolare, caracterul unui adevărat exod. Ca orice fenomen social, el poate avea o etiologie complexă, dar, între cauzele sale, se află cu siguranță și neîncrederea în posibilitatea instaurării unui regim democratic în țară și a dobîndirii unui standard de viață decent.

Dacă, după decembrie 1989, nădăjduiam că o parte din românii aflați în exil se vor reîntoarce în patrie, sîntem, acum, nevoiți să constatăm o creștere a emigrării, mai ales în rîndul tinerilor și intelectualilor și practic nici o revenire a românilor din exil.

★

Atît versiunea majorității (prima parte a raportului Comisiei parlamentare de anchetare a evenimentelor din 13-15 iunie), cît și versiunea minorității („Opinie separată” sau a doua parte a aceluiași raport) se încheie cu concluzii diferite, date publicității mai înainte și prezentate în ziarul nostru.

Lăsînd cititorul să comenteze singur datele contrastante și dezvăluirile diferite din acest straniu document, să ne mărginim a conchide că am aflat multe, foarte multe lucruri despre tragicele evenimente, am rămas cu foarte multe îndoieli și cu convințerea că întregul adevăr nu-l vom putea afla decît, poate, după ce pasiunile partizane se vor domoli și oameni obiectivi vor putea cerceta cu luciditate faptele.

Astăzi el folosește un minut ca să meargă 10 metri!

Va alerga mai repede decât tine peste 2 ani?

Constantin a împlinit 7 ani în luna februarie. El și-a sărbătorit ziua de naștere într-un pat dintr-o casă de copii. În același pat și-a sărbătorit și celelalte zile de naștere.

A sărbători nu este cuvânt potrivit. Mai corect spus Constantin a fost imobilizat în pat timp de 7 ani. El este unul dintre miile de copii cărora Ceaușescu le-a furat posibilitatea unei vieți normale.

Constantin a trebuit să aștepte 7 ani înainte să poată face primul pas. Astăzi el poate să pășească cu pași mici, încet, dar sigur. Știm sigur că peste 2 ani va trebui să fim foarte rapizi să îl putem urma.

Sînt mulți copii asemenea lui Constantin în casele de copii. Cu un tratament corect el poate să fie la fel ca noi. Nu se va putea observa nici o diferență. În exterior nu se va observa, dar în suflet au rămas amintiri pe care

el vrea să le uite. Dar unele vor rămîne pentru o viață întreagă.

Crucea Roșie se află aici să acorde ajutor. Noi colaborăm cu personalul medical românesc din case de copii și medicamentul cel mai bun pe care îl putem da copiilor nu se poate cumpăra. Acesta trebuie oferit. Și acest medicament se numește atenție, tratare și îngrijire adecvată. Ajutorul tău este la fel de important ca și al nostru. Iar ceea ce poți și tu face, este să arăți înțelegere pentru toți copiii, cu sau fără handicap. Ei au același drept la viață exact așa cum și tu ai.

Crucea Roșie Norvegiană.

**Înțelegere și o tratare corectă poate
da la mulți invalizi o viață nouă!**